

గ త్వి క

చలిరాబండలు

మా. త. రాస్త్రి

కార్మిక నాయకుల ఆదేశానుసారం కార్మిక, కర్షక, శ్రామికసంఘాలలో దుమికి కార్య కలాపాలు చేశారు. అదే... రుచించలేదు. వీళ్ళ తలకాయలు చలిరాబండలు! ఉపదేశాలు కాదు కదా గునపాలయినా దిగవు ఈ తలకాయల్లోకి! మా నాయకులకు మనవిచేసుకున్నాను. ఈ వ్యవ సాయక్షేత్రం నుండి విజ్ఞాన క్షేత్రానికి నన్ను ఎగు మతి చేయమని కోరారు. నాకోరిక మన్నించ బడింది. వైజ్ఞానిక రంగానికి ఎగుమతయ్యాను.

ప్రసాదరావుగారిని కలుసుకొని సంతోషించారు. ఆముదపుమ్మి కార్మికులూ, పీఠుకూలీలూ, పంచాయతీ పనివారూ, మత్యపారిశ్రామికులూ, పొగాకు శ్రామికులూ నన్ను విడనాడినందుకూ, నన్ను వాళ్ళనుండి విడుదల చేసినందుకూ, దానవు లకూ, మానవులకూ, కోటానుకోట్ల నమస్కార జలపాతాలను ఆర్పించారు. నాకు ప్రసాదరావు గారి ఉనికి వరమ ప్రసాదంగా అనిపించింది. మొత్తానికి నా మట్టుకు సోపరించ ప్రాప్తించినట్లే!

ప్రసాదరావుగారు ఎమ్. ఎస్. సి. పుచ్చు కున్నారు. డి. యస్. సి. కొరకు అప్రసముద్రాలు పరిశోధిస్తున్నారు. ఒకరోజు సాయంకాలం సమ ద్రపుటొడ్డన కూర్చున్నాను. ప్రకృతిని గురించీ మానవుణ్ణిగురించీ, మనస్సును గురించీ తత్వజ్ఞాన విషయాలను చర్చిస్తున్నాను. హఠాత్తుగా రంగ నాయకులు మావద్దకువచ్చి, ఒక పిడుగులాంటి వార్త తెచ్చాడు. మాతో చిరకాలాయుండి పని చేస్తున్న వాళ్ళలో ముఖ్యులు ఇద్దరు. ఒకటి రంగనాయకులు. రెండు పేర్రాజు. ఇప్పుడు రంగనాయకులు తెచ్చినవార్త పేర్రాజు గురించి. మా ప్రసాదరావు తాబేలులాగ మెడచాచి అడి గాడు. 'ఏమిటా వార్త?' రంగనాయకులు ఒగర్చు కుంటూ చెప్పాడు. 'ఇన్నాళ్ళిప్రోద్దుట మీటింగులో పేర్రాజు తేల్చేశాడు. మన నాయకత్వంలో నమ్మకం లేదన్నాడు. మన నాయకత్వంలో

నిరంకుశత్వం ప్రబలించన్నాడు. నిరశనగా మన పార్టీనుండి విడిపోతున్నానన్నాడు. తన సిద్ధాంతాలను ప్రచారం చేసుకోవడం కోసం ఒక వారపత్రిక పెట్టబోతున్నానన్నాడు... ఇంకా రంగనాయ కులు గుడ్డు మిటకరిస్తూ రొప్పుతూ చెపుతూనే ఉన్నాడు. హఠాత్తుగా ప్రసాదరావు నిలబడి ఉప న్యాస దోరణిలో "... తెలిసిపోయింది. పేర్రాజుని కార్మిక నాయకుణ్ణిగా మనం చేశాం. అతన్ని నీడిత ప్రజలపాలిటి వేగుచుక్కగా మనం పెంపొం దించాం. ఇప్పుడువాడు బూర్జువాల ఏజంటుని తేలిపోయింది. ఇప్పుడు వాడు పెట్టుబడిదారుల తొత్తు అని అర్థమయింది. వాడికి డబ్బెన్ డబ్బు వచ్చివుండాలి. వాడు అమ్ముడుపోయాడు.."

నేను ఆశ్చర్యపోయాను. పేర్రాజు పార్టీ జీవితం ఇరవై రెండేళ్ళు మా ప్రసాదరావు పార్టీ జీవితం రెండేళ్లు నిండలేదు. ఆసలు ప్రసాదరావు పూర్తి జీవితం పేర్రాజుయొక్క పార్టీ జీవితమంత లేదు. ప్రసాదరావు పేర్రాజుని నాయకుడుగా పెంపొం దించడ మేమిటి, ఆసలు డబ్బెన్ ఏమిటి, డబ్బు రుపడమేమిటి?

"ప్రసాదరావుగారు, అతనికి మనతో ఆభి ప్రాయభేదాలు ఉండే సర్వహక్కులూ ఉన్నాయి కదా! అతనికి ఆభిప్రాయాలలోనూ, ఆభిమతాల లోనూ, ఆచరణలోనూ తనకు సొంత ఆభిప్రాయాలు ఉండే హక్కు ఉన్నది అందుకు అతన్ని మనం ఇంత గాఢంగా ద్వేషించనవసరంలేదేమో!.." అంటూండగానే హఠాత్తుగా ప్రసాదరావు కదలి "శత్రువుని ద్వేషించమన్నాడు తెలివ్. శత్రువు శత్రువర్గాన్ని, శత్రు కుటుంబాన్ని, శత్రు బంధు మిత్రులనూ కూడా ద్వేషించడం మనం నేర్చు కోవాలి" అని అంటూ నా భుజాలమించి దాటు కుంటూ పెద్దపెద్ద అంగలువేసుకొంటూ వెళ్ళి పోయాడు. నముద్రపు ఒడ్డుదాటి రోడ్డెక్కి నడక వేగం హెచ్చించాడు.

